

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3113/2024
08.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Станковић, председника већа, Радославе Мађаров, Ирене Вуковић, Зорице Булајић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Бисерка Црноглавац, адвокат из ..., против туженог ЈКП ГСП „Београд“ из Београда, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2890/24 од 23.07.2024. године, у седници већа одржаној 08.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2890/24 од 23.07.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2890/24 од 23.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 4049/21 од 05.03.2024. године, првим ставом изреке, обавезан је тужени да на име разлике у висини предвиђене и исплаћене накнаде за трошкове исхране на раду који се исплаћују у готовом новцу, за период од октобра 2018. године закључно са мартом 2021. године тужиоцу исплати појединачно означене месечне износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате. Другим ставом изреке обавезан је тужени да на име разлике у висини предвиђене и исплаћене накнаде за трошкове исхране на раду која се исплаћује у боновима, за период од октобра 2018. године закључно са мартом 2021. године тужиоцу исплати појединачно исплаћене месечне износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате. Трећим ставом изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади парничне трошкове у износу од 73.212,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2890/24 од 23.07.2024. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Другог основног суда у Београду П1 4049/21 од 05.03.2024. године. Другим ставом изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о

ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20 у даљем тексту ЗПП).

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Правноснажном пресудом усвојен је тужбени захтев тужиоца, као запосленог код туженог, за исплату разлике у висини предвиђене и исплаћене накнаде за трошкове исхране на раду која се исплаћује у готовом новцу и која би требала да се исплаћује у боновима у наведеном периоду, а које тужени није исплатио по Колективном уговору туженог.

Према оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, као и начин пресуђења, с обзиром на то да је одлука о основаности тужбеног захтева заснована на примени одговарајућих одредби материјалног права и у складу са праксом овога суда у сличној чињенично правној ситуацији, где није дозвољено одлучивање о посебној ревизији туженог као изузетно дозвољеној и иста одбачена као недозвољена.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП. Дакле, у споровима ради новчаног потраживања из радног односа, ревизија је дозвољена под истим условима, као и у имовинско правним споровима који се односе на новчана потраживања.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате је поднета 28.05.2021. године. Вредност предмета спора побијаног дела на име главног тужбеног захтева износи укупно 80.155,58 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору из радног односа који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела на име главног тужбеног захтева не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да ревизија туженог није дозвољена применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Станковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић